

Μητρ. Πειραιώς: “Έγκλημα” ο νέος Ποινικός Κώδικας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

“Η κατάργηση των συγκεκριμένων άρθρων με την συγκεκριμένη νομική causa, αποδεικνύει την μανία κατεδαφίσεως του νομικού μας πολιτισμού από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ” αναφέρει σε μήνυμά του ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ με αφορμή την κατάθεση στη Βουλή του νέου ποινικού κώδικα.

Και καταλήγει: “Ποιούμαι έκκληση στους εχέφρονες από την Κυβερνητική πλειοψηφία, να αρθούν στο ύψος της ευθύνης τους και έστω την ύστατη στιγμή να καταψηφίσουν τον Σχέδιο Νόμου με τίτλο «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα» άλλως ελπίζω ότι η επομένη Βουλή θα θεραπεύσει το προφανές έγκλημα”.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολιτη Πειραιώς

Έν Πειραιεῖ τῇ 4ῃ Ἰουνίου 2019

Ἡ Κυβέρνηση πού διά στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁμολόγησε ὅτι ἔχει ἀπωλέσει τήν οὐσιαστική πολιτική νομιμοποίηση κατόπιν τῆς προδήλου ἥττα

της στis Εύρωβουλευτικές εκλογές, πού επιβεβαιώθηκε μέ τις Περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές σε όλη την Χώρα, περιφρονούσα την φωνή της συνέσεως και την αποδεδειγμένη, εν τοις πράγμασι, σοφία του νομικού μας πολιτισμού και ασφαλώς την Αγία μας Εκκλησία εκφρασθεΐσα διά της Ίερᾶς Συνόδου Αὐτῆς, ἐγκληματεΐ ἐκ προθέσεως, ικανοποιούσα τις ἀδόκιμες και ἀνερμάτιστες ιδεοληψίες και ἐμμονές της, καταργοῦσα ἀπό τό Δεύτερο βιβλίο και τό 7ο κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα, πού ἐπιγράφεται «Ἐπιβολή της θρησκευτικῆς εἰρήνης», τά ἄρθρα 198, 199 και 201 πού ἀφοροῦν στην κακόβουλη βλασφημία, στην καθύβριση θρησκευμάτων και στην περιύβριση νεκρῶν διατηροῦσα την διάταξη του ἄρθρου 200 γιά την διατάραξη θρησκευτικῶν συναθροίσεων. Ὁ τ. Ὑπουργός κ. Ν. Παρασκευόπουλος εἶχε προΐδεάσει ἰσχυριζόμενος ὅτι: «Κατά τό Ποινικό Δίκαιο ἡ ποινή προϋποθέτει την τέλεσι πράξης. Ὁ προσδιορισμός της τελευταίας χωρεΐ μέ στάθμιση τῶν ἐμπειρικῶν ἀποδείξιμων ἀποτελεσμάτων της. Ὡστόσο, στην περίπτωση της βλασφημίας λείπει ὁποιαδήποτε ἀποδείξιμη ἐνώπιον δικαστηρίου βλαπτική συνέπεια της πράξης. Ἐπομένως, ἡ ἔννοια του ἐγκλήματος δέν διακρίνεται». Ἡ σκέψις αὐτή εἶναι ἡ πλήρης διαστρέβλωση της νομικῆς πραγματικότητος.

Ἡ κατάργηση τῶν ἄρθρων 198 και 199 του Ποινικού Κώδικα πού ἀφοροῦν στην κακόβουλη βλασφημία τῶν θείων πάσης γνωστῆς κατά τό Σύνταγμα, θρησκείας, δηλ. ἐκείνης πού δέν ἔχει κρύφια δόγματα και της ὁποίας ἡ λατρεία δέν ἀντίκειται στην δημόσια τάξη και τά χρηστά ἦθη, ὅπως προβλέπεται στό ἄρθρο 13 του ἰσχύοντος Συντάγματος, ὑπό τόν τίτλον του Ποινικού Νόμου «Ἐπιβολή θρησκευτικῆς Εἰρήνης», προσβάλλει και θέτει σε ἄμεση διακινδύνευση τό ἔννομο ἀγαθό πού προσδιορίζεται ὑπό του τίτλου «Ἐπιβολή θρησκευτικῆς εἰρήνης» δηλ. την κοινωνική συνοχή και την εἰρηνική συμβίωση διαφορετικῶν θρησκευτικῶν παραδοχῶν και ἐνοτήτων, σε συνθῆκες μάλιστα ἀκρίτου μεταναστεύσεως και συγκροτήσεως πολυπολιτισμικῶν συνθηκῶν. Ὁ ποινικός μας νομοθέτης μέχρι σήμερα δέν τιμωρεΐ την ἄρνηση ἢ την κριτική του θρησκευτικοῦ γεγονότος, ἀλλά την δημοσίᾳ κακόβουλη βλασφημία, την δολία δημοσίᾳ γενομένη καθύβριση του θείου, πού στοχεύει ὄχι στην κριτική ἄρνηση ἢ θεώρηση, ἀλλά στην χυδαία ἀπομείωση του θρησκευτικοῦ γεγονότος πού ἀναποδράστως προκαλεΐ την ὀργή και τόν βαθύτατο παραπικρασμό τῶν πιστευόντων στην ὑβριζόμενη θρησκευτική παραδοχή, διότι ἡ θρησκεία ἢ ἡ ἀθεία ἐκάστου συνιστᾷ ἀναποδράστως τό ὄντολογικό του θεμέλιο, ὑπό του ὁποίου διαπλάσσεται ὁ ψυχισμός του και ἡ πράξη του βίου του. Ὅπως εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ αἰτιολογική βάση τῶν συγκεκριμένων ποινικῶν διατάξεων και ἡ στόχευση του ποινικοῦ νομοθέτου ὀρίζεται μέχρι σήμερα ἀπό τό νομικό προσδιορισμό τῶν ἄρθρων «ἐπιβολή θρησκευτικῆς Εἰρήνης» και εἶναι ἡ διατήρηση της κοινωνικῆς συνοχῆς μέσα στό κοινωνικό σύνολο και ἡ προστασία αὐτῆς της κοινωνικῆς συνοχῆς ἀπό την

διάρρηξη πού θά προκαλέσει αναπότρεπτα ή δολία δημοσία ἐξύβριση τοῦ θρησκευματος κάποιων συμπολιτῶν πού ἀναγνωρίζεται στή Χώρα. Συνεπῶς μέ τίς προβλέψεις τοῦ ποινικοῦ μας νομοθέτου δέν προστατεύεται ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος δέν δεῖται ἀσφαλῶς ποινικῆς προστασίας καί εἰσαγγελικῆς παρεμβάσεως, ἀλλά τό ἔννομο ἀγαθό τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καί ἡ δημοκρατική εὐστάθεια τῆς Χώρας, διότι τό πρόσωπο τοῦ κάθε συναθρώπου μας πού θρησκεύεται ταυτίζεται καί συγκροτεῖται πνευματικά μέ τήν θρησκευτική του παραδοχή καί κατά ταῦτα ἡ κακόβουλος βλασφημία τοῦ θείου πού λατρεύει ὡς ὄντολογικό του θεμέλιο ὅπως προανέφερα, προσβάλλει τό ἴδιο τό πρόσωπο καί προκαλεῖ εὐλογα τό θυμικό του συναίσθημα μέ ἀπροβλέπτους συνεπείας διά τό κοινωνικόν σύνολον.

Ἡ βλαπτική ἐπομένως συνέπεια τῆς βλασφημίας καί τῆς καθυβρίσεως εἶναι σαφῶς ἀποδείξιμη ἐκ τῶν συνεπειῶν καί ἀποτελεσμάτων της ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι *ad hoc* ἡ διακινδύνευση τῆς διατηρήσεως τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης καί τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καί ἡ ἀποτροπή τῆς κακουργηματικῆς θρησκευτικῆς αὐτοδικίας.

Μέ τήν ἀποποινικοποίηση τῆς κακόβουλης βλασφημίας καί τῆς καθυβρίσεως τῶν θρησκευμάτων ὁδηγούμεθα ἀναποδράστως στήν κακουργηματική θρησκευτική αὐτοδικία διότι δέν θά ὑφίσταται πλέον ἔννομος τρόπος ἀντιδράσεως καί ἱκανοποιήσεως τοῦ πλησσομένου θρησκευτικοῦ συναισθήματος, πού δολίως καί χυδαίως θά καθυβρίζεται καί θά ἀπομειώνεται, μέ πρόδηλο ἀποτέλεσμα τήν βαρυτάτη προσβολή τοῦ θρησκευομένου προσώπου πού ὅπως ἀνέφερα συγκροτεῖται καί νοηματοδοτεῖται ἠθικά, πνευματικά καί ὄντολογικά ἀπό τήν θρησκευτική του παραδοχή καί κατά ταῦτα ἀποφορτίσεως τοῦ θυμικοῦ.

Τά πολύ οὐσιώδη αὐτά ἐνδεχομένως νά μήν ἔχουν τύχει ἀναλόγου μελέτης καί προσεγγίσεως ἀπό διαφόρους Διεθνεῖς Ὄργανισμούς, ὅπως ἡ Διεθνής Ἀμνηστία καί ἄλλοι πού ἐσφαλμένα ἐκλαμβάνουν τίς ἀνωτέρω ποινικές διατάξεις ὡς δῆθεν «καταδίκη τῆς ἐλεύθερης ἔκφρασης» διότι ἐπαναλαμβάνω δέν τιμωρεῖται ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τά θεῖα ἢ ἡ ἄρνησι τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος ἢ ἡ κριτική τοῦ δόγματος οἰασδήτινος θρησκευτικῆς παραδοχῆς, ἀλλά ἡ δημοσία κακόβουλος βλασφημία, ἡ ὁποία καιρίως πλήττει τόν θρησκευόμενον ἄνθρωπον. Ἄλλωστε εἶναι ἐντελῶς ἀντιφατικό ἡ Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ ΟΗΕ νά θεωρεῖ ὅτι πρέπει νά ποινικοποιεῖται ἡ περίπτωσι «ἐθνικοῦ, θρησκευτικοῦ ἢ φυλετικοῦ μίσους πού ἀποτελεῖ ὑποκίνησι διακρίσεων, ἐχθρότητας ἢ βίας» (ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ Διεθνούς Συμφώνου) καί τήν ἴδια στιγμή νά προτείνεται ἡ ἀποποινικοποίηση τοῦ γενεσιουργοῦ αἰτίου πού εἶναι ἡ κακόβουλος βλασφημία, γιά τήν πρόκλησι καί ὑποκίνησι θρησκευτικοῦ μίσους.

Ἀπαράδεκτη νομικῶς καί ἠθικῶς εἶναι καί ἡ κατάργηση τοῦ ἄρθρου 201 γιά τήν

περιύβριση νεκρών διότι οδηγεί και αυτή τούς οίκειους του περιύβρισθέντος σέ αναπόδραστη αυτοδικία, ἐφ' ὅσον δέν θά ὑφίσταται πλέον ἔννομος ἀποτροπή καί προστασία τῆς μνήμης τοῦ νεκροῦ των.

Στήν τυχόν ἔνσταση, ὅτι τά ἄρθρα 198 καί 199 δέν τυγχάνουν δῆθεν πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, ἡ ἀπάντηση εἶναι, ὅτι ὁ ποινικός νόμος δρᾷ ὄχι μόνο κατασταλτικῶς, ἀλλά καί προληπτικῶς καί ἀποτελεῖ ἐχέγγυο ἐννόμου προστασίας καί καταφυγῆς τῶν πλησσομένων, ἀπό ἀδίκους πράξεις, πολιτῶν ἀποφορτίζων τό συναίσθημα αὐτῶν.

Κατόπιν τούτων πρόδηλον τυγχάνει, ὅτι ὅλοι ὅσοι συμπράξουν στήν κατάργηση τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀπό τόν κάθε Βουλευτή ἕως τόν Ἐξοχώτατο κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, στιγματίζονται ἀπό τώρα ὡς ἠθικοί αὐτουργοί τῆς κακουργηματικῆς θρησκευτικῆς αὐτοδικίας, γεγονός πού εἰλικρινῶς ἀπεύχομαι καί ἐκ προοιμίου ἐντόνως καταδικάζω, στήν ὁποία ἀναποδράστως θά ὁδηγηθοῦν τά πράγματα, διότι θά συντριβεῖ ἡ θρησκευτική εἰρήνη τῆς Χώρας καί θά ὁδηγηθοῦμε στό τραγικό ἔγκλημα ἀποσαθρώσεως τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς.

Ἡ κατάργηση τῶν συγκεκριμένων ἁρθρῶν μέ τήν συγκεκριμένη νομική causa, ἀποδεικνύει τήν μανία κατεδαφίσεως τοῦ νομικοῦ μας πολιτισμοῦ ἀπό τήν Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ἀλλά καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἄποψη ὅτι συνδέεται ἀρρήκτως μέ φθοροποιά στοιχεῖα πού ἐπιδιώκουν τήν κοινωνική ἀποσάθρωση καί τήν διάλυση τοῦ κοινωνικοῦ ἰστοῦ. Ποιοῦμαι ἑκκληση στούς ἐχέφρονas ἀπό τήν Κυβερνητική πλειοψηφία, νά ἄρθοῦν στό ὕψος τῆς εὐθύνης τους καί ἔστω τήν ὕστατη στιγμή νά καταψηφίσουν τόν Σχέδιο Νόμου μέ τίτλο «Κύρωση τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα» ἄλλως ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπομένη Βουλή θά θεραπεύση τό προφανές ἔγκλημα.